

המדרגות מהקומה השניה, סיפר מתיחהו דדאשור בעדותו במשטרה, שמעתי מהמד" רגות צעקות נוראות וראיתי את אחי סוחבת בשערות של החברה שלה ומכה אותה ו צועקת עליה. עליתי אליהן להפריד ביניהן. אחי דחפה אותי במדרגות הגבוהות ו נאחזתי בשימלתה, כדי לא ליפול. השימלה נקרעה ואני הפרדתי ביניהן. אחרי כן חזרתי למירפסת. כעבור כמה רגעים היא נכנסה לחדר שלי וצעקה על האמא שלי שהשימלה עלתה לה מאה ושלושים לירות ושתחזיר לה את הכסף. מהחלון ראיתי אותה מרימה יד נכנסתי לחדר ואז היא דקרה אותי.

כאשר הביאה השבוע המשטרה את אחי כהן לפני השופט, להארכת מעצרה, פרצה הבחורה בכבי מר: "אני לא רוצה לשבת בבית-הסוהר", התחננה, "אני לא רוצה". השופט לא יכול היה לעמוד בפני דמעותיה של הצעירה ובפני הילד שהיכה לה בבית. הוא החליט שהמשטרה חייבת לסיים את חקירתה בתביעת "החבלה חמורה" ש בה האשימה אותה עוד השבוע, ולהביא אותה בפניו כדי לשחררה.

דת

כרוז השבוע

הופץ בירושלים:

בשורה טובה לתושבי הסביבה!

הננו מתכננים לבשר בשורה טובה וחשובה לקהל הנכבד כי בעוה"ב באנו לידי הסכם ומרצון טוב עם מר בניצק

הכנס המספר החדשה

שבתות אוטיסקין 41 סעי' שבנות שערי חסד.

שהבטיח בלב שלם שלא יגלח לא בתער ולא בסכין גילוח בשום פנים ואופן.

אי לואו אנו פונים בזה לפנה הכבוד לכוון להספר אצל הגיל כדי שיוכל להחזיק מעמד ולהתקיים בסדרתו. ובה יסייע ביד עזי שניה ויסייע מצד והתקן בו נוסף על מה שיש בזה כשם קודם שם שמיים בספרים.

וכן ימנע בזה מרבים ממוני בני ישראל ללבוז אימורי לארץ המזרים כאלה יום יום שמהורים על זה גם המגלה (המקור) וזמן המתגלה והניקיון.

א חיים י ק ר י מ

דפי לבם כי הגבול בין גלוח בתער לבין האופנים המותרים הוא כאשר הגבול שבין אבליה כשר במטה מותרת השחוקה כיון תורה לבין אבליה כשר בגילה ומריפה.

היה נא במספר עזי שמהו ואל תחא חיי במספר יד עזרי עזרה בקיר הקודש ירושלים חז.

כרא את הדברים בחשופת לב ותשפיע על ידיו ומטריד ותהיה זוכה וזוכה את הרבים

העסקנים

תעלומות

הדורס האלמוני

המהנדס החולוני, אברהם קוליאקוב, שכב על הספה בביתו וקרא עתון בוקר פולני, כאשר נכנס לדירה אחד השכנים בהלה. "בוא מהר החוצה", קרא לו, "בתך נפצעה."

אברהם יצא החוצה במהירות. על ה' מדרכה שממול הביתה נוצרה כבר התקהלות, שבמרכזה ניצב יוסף משיש, סמל משטרה המתגורר בבלוק הסמוך. מתוך סיפורי ה' שכנים התברר לאברהם כי בתו נפגעה על ידי רוכב קטנוע, נפצעה והועברה לתחנת מגדודי אדום.

תאונה מוזרה. אולם עובדות מוזרות החלו להתברר לו בשעה שחקר את השכנים לפרטים. לטענת אחת השכנות, עמדה היא עם אשתו של אברהם על המדרכה ואילו הבת הקטנה, סופיה, עמדה על המדרכה השניה.

לפתע הגיה הקטנוע, עלה על המדרכה ופגע בילדה. לאחר מכן, טענה אותה שכנה, ירד הרוכב במהירות מרכבו, הניזן למרכז הכביש, מיהר מיד והרים את הילדה, שם אף אותה על הכביש.

כעבור כמה דקות יצא מביתו סמל ה' משטרה השכן. הוא הביט ברוכב הקטנוע וטפח על שכמו. "מה קרה?" שאל בנימת עידון, "אל תדאג, הכל יהיה בסדר." הוא הרים את הפצועה, העבירה מיד למגן דויד אדום.

שיחרור מוקדם. כשהגיעו השוטרים

(המשך בעמוד 22)

(המשך בעמוד 14)

פרנס ממכירת לבנים באיזור התחנה המרכי זית בתל-אביב, העדיף לשחק קלפים ולהעי מיד במקום את בתי בת הארבע-עשרה. מה גם שהנערה הנאה משכה את עין הקונים גם ללבנים ולמגבות.

אתי גרה בבית אביה ואמה החורגת, שכמעט ולא היתה מדברת אתה. השיחות התנהלו רק בין האם והאב: "למה הבאת אותה הביתה?" היתה מטיחה לעומתו. "אני לא רוצה אותה בבית!"

אתי ברחה אל התחנה המרכזית. שם היתה רצויה. שם היו החברים, שידוע לה גיד לה כמה היא נחמדה.

בגיל 15 פגשה את האיש אותו חשבה לגבר של חייה. היא יצאה אהו מספר פע' מים, לפני שהלכה למשטרה להתלונן על אונס. לבחור היה סיפור אחר לגמרי: "היא רצתה להתחתן אתי", טען, "כשלא רציתי, הלכה והאשימה אותי באונס." הוא יצא זכאי מאשמת אונס הורשע בעבירה קלה יותר.

ד בן שנתיים וחצי. אתי שכחה אותו מהר מאוד. היו יותר מדי גברים ב' תחנה המרכזית, לא מהעוברים והשבים, אלא מהחיים בתחנה חיי קבע כמעט: רוכי לים, נהגים, סוחרים זעירים וסתם גברכים. אך היא לא רצתה בחיים אלה. כשפגשה את הבחור הראשון שלא היה מהתחנה ורא תה שהוא רציני ביחסו אליה — מיהרה להינשא לו. הם היו נשואים ארבע שנים. בנם בן השנתיים וחצי נשאר אצלה כש התגרשו.

אתי חזרה לתחנה. היא השתדלה לשמור על עצמה, לא להתרדרר לגמרי. אך תוך כדי כך הספיקה בשנתיים האחרונות להיות מואשמת פעמיים: בשתי הפעמים על פרי צות.

"הפה שלה — מסוכן". כאשר הופיע לפני זמן לא רב גורם חדש בבידור השכונ' תי, ניצצה למשך חצי שעה שלמה קרן תקווה לאתי המיואשת.

אחד הבחורים ברחוב ליונסקי הקים מועד דון בילויים לבני המקום. גיו כ"ץ, בעלה של הדוגמנית הגרמניה מארן (הטווס הזה 1306), צייר על קירותיו את נוף הים התיכון מעורב בנוף ברודי, כשמעל לכל מתנוסס שמו היומרי של המועדון: מועדון סינגולאה, אוכלי הנחשים.

ערב אחד היה זקוק בעל המקום לבחורה שתגיש קפה לבחורים שעסקו בביליארד ובמשחקים שקטים אחרים בחדר. אתי שמחה סוף-סוף לפרנס את עצמה בעצמה. השימחה ארכה חצי שעה. אחיה, שבא להשתתף במשיחקים, אסר עליה לעסוק ב' הגשה. אתי המשיכה לחיות מכסף אותו קיבלה מהאח ומהלהאות פצוטות אותן לא החזירה כמעט מעולם ושאישי אף לא ורש אותן ממנה.

"כולם פחדו להיכנס לפה שלה", סיפר אחד ממכיריה, "זה היה מסוכן מדי."

המין הנגדי. מאותה תקופה בערך חדלה אתי לפתע להופיע בחברה בחברת בחורים. בני הלהיה שלה שינו את מינם. היא נראתה עם עשרות נערות שונות ב' הדומניות שונות.

חברתה האחרונה היתה צעירה ילידת גרמניה, בת 18, בעלת שער בלונדי ועיניים כחולות. היא עברה לגור יחד עם אתי בחדר צר, בקומת גג, באזור התחנה.

ביום שישי לפני שבוע הופיעה אתי, יחד עם חברתה הבלונדית, בשעת לילה מאו- חרת במועדון הסינגולאה. שתיהן כבר היו שתויות למדי ואתי התעקשה, משום מה, להפגין את שליטתה המוחלטת בבת לוייתה היפה, שקסמה גם לעיניהם של הגברים במקום. "היא כמו העבד שלי", התאפרה בפני אחד מהם, "מה שאני אומרת לה היא עושה."

אך הבחורה היפה לא היתה אוישה כלל לגברים. אתי ישבה כמה רגעים והתבוננה במישוק. לפתע התעוררה והחלה להסתכל סביב. החברה הבלונדית לא נראתה בחדר. "איפה היא?" החלה אתי לצעוק, "מי לקח אותה?"

איש לא ענה. אתי החלה להתרוצץ בדירה הרחבה ולחפש את חברתה. חדר האמבטיה הנעול הסביר לה את הכל. "את שם", צעקה ודפקה בכל כוחה על הדלת, "תצאי משם, או שאני אראה לך!"

כשנפתחה הדלת ובפתחה נראתה החברה עם אחד הגברים, התנפלה אתי על הצעירה, משכה אותה בשערות הבלונדיות החוצה.

המפריד — בוכה. "אני שכחתי על המרפסת של הדירה שלי, שנמצאת ליד

אתה נכשה את האריס...

זו האמת לגבי דלילה, הבושם הנפלא של תיא הנחשב-עיי מומחי פאריס-מהטובים בעולם. ריח ניחוח, המופק משמני בושם מובחרים, אשר תיא הביאם מכל קצווי תבל... ריח מפתה הנושא את שמה של אשה מפתה וכבושת לבבות...

דלילה הבושם המפתה באריזה המפתה לב כל אשה

המינוי - קיבלת חשבונך לחידוש המינוי, נא פרע אותו בהקדם. עקב הביקוש לעיתון, לא נוכל לאפשר כל חשלוח ללא תשלום.

בבוקר, אחה"צ ובערב למודרנית

עברית, אנגלית, צרפתית, גרמנית כחות מיוחדות למבוגרים ולתלמידי בתי-סודיים ותיכונים * הכנה ל Cambridge Proficiency & Lower Certificate. * קורס פונדוציה מסחרית ב' אנגלית. * ספרדית, איטלקית, רו' סית, פורטוגזית, ערבית. ת"א, נחלת בנימין 2, טל. 56347 • פתח תקוה, מונטיפיורי 4